

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: N. P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2021, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 30. 3. 2021 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2021, č. j. RN-X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 23. 11. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobkyni odňat

invalidní důchod.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že při hodnocení jejího zdravotního stavu žalovanou došlo k jeho podhodnocení. Zároveň rozporovala, že by od roku 2017, ve kterém byla míra poklesu její pracovní schopnosti stanovena 40 %, došlo u ní k zázračnému uzdravení. Naopak, od tohoto roku se její zdravotní stav postupně zhoršuje, na základě čehož byla navržena do klinické studie s biologickou léčbou.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k námitkám žalobkyně přísluší přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, která je zákonem povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pro účely přezkumného řízení.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 17. 2. 2021 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně maturovala na SOŠ stavební a složila rovněž státní bakalářskou zkoušku. Pracovala jako prodavačka, referentka, v insolvenční kanceláři a v současnosti pracuje jako poradce – specialista na Úřadu práce ČR. Žalovaná rozhodla dne 23. 11. 2020 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékařky OSSZ Karviná, vypracovaného dne 9. 11. 2020. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti byla označena revmatoidní artritida. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %, přičemž tato již nedoznala dalších změn podle § 3 nebo § 4 řečené vyhlášky. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 11. 2. 2021 nový posudek. V tomto byla jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označena revmatoidní artritida neerozivní, RF a antiCCP pozitivní, dle rtg. I. st., s trvalou lehkou poruchou funkce několika kloubů, na biologické léčbě. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %, přičemž tato již nedoznala dalších změn podle § 3 nebo § 4 řečené vyhlášky.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 23. 7. 2021, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 17. 2. 2021, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, další lékařky s odborností interní lékařství a tajemnice, dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je revmatoidní artritida neerozivní, RF a antiCCP pozitivní, dle rtg. I. st. s trvalou lehkou poruchou funkce několika kloubů na biologické léčbě. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %, přičemž tato již nedoznala dalších změn podle § 3 nebo § 4 řečené vyhlášky. Dle posudkové komise se u žalobkyně jedná o revmatické onemocnění charakteru pomalu progredující formy s lehkou poruchou funkce, s občasným

vzplanutím, bez orgánového poškození a systémových projevů, které není takové závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položky 2c nebo 2d dané kapitoly a oddílu.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistky s odborností interní lékařství, tedy lékařky z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.

10. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
11. V otázce posouzení zdravotního stavu žalobkyně vycházel soud z výše řečeného posudku Posudkové komise, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, když její pracovní schopnost poklesla o 20 %. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobkyně a je zákonné. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. Soud závěrem považuje za vhodné výslovně upozornit na skutečnost, že při změně zdravotního stavu je možné žádat o změnu výše invalidního důchodu. Žadatel pak bude za tím účelem opětně přezkoumán stran míry poklesu pracovní schopnosti.
13. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 29. září 2021

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně